

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LI. — Wydana i rozesłana dnia 30 grudnia 1880.

151.

Ustawa z dnia 27 grudnia 1880,

tycząca się zmian w stosowaniu ustaw i przepisów o podatku zarobkowym i dochodowym do spółek zarobkowych i gospodarczych, tudzież do kas zaliczkowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stancję co następuje:

§. 1.

Przepisy ustawy niniejszej stosowane być mają:

1. do samodzielnych spółek zarobkowych i gospodarczych (stowarzyszeń zaliczkowych i kredytowych, spożywczych, stowarzyszeń do dostarczania płodów surowych i utrzymywania składów, spółek budowniczych, spółek do dostarczania mieszkań i spółek warsztatowych itp.), stósownie do ustawy z dnia 9 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 70) zarejestrowanych i do wszelkich innych na zasadzie pomocy własnej opartych, nie zarejestrowanych, które stósownie do statutu wykonywanie przemysłu ograniczają do własnych członków także wtedy, gdy zaciągają pożyczki lub kupują towary nie od swoich członków;

2. do kas zaliczkowych, które na zasadzie osobnych ustaw krajowych powstały z funduszków kontrybucyjnych i podatkowych;

3. do kas zaliczkowych gminnych.

§. 2.

I.

Liczebną podstawę wymiaru podatku dochodowego stanowi czysty dochód przedsiębiorstwa osiągnięty w roku czynności, poprzedzającym rok podatkowy, obliczony podług przepisów ustawy niniejszej.

Dochód czysty stanowią nadwyżki w bilansie wykazane, które pod tytułem odsetków, dywidend, tantiem lub jakimkolwiek innym bywają rozdzielane, do funduszu zasobnego odkładane lub na przyszły rachunek zapisywane.

Nadto do sumy, służyć mającej za podstawę opodatkowania, wziąć należy te kwoty, które nie zawierają się w nadwyżkach w bilansie wykazanych, ale z wpływów roku czynności użyte bywają na jeden z celów w ustępie powyższym wyraźnie wymienionych, albo poniżej wzmiankowanych:

- a) na powiększenie kapitału w przedsiębiorstwie umieszczonego;
- b) na spłacenie wkładek, kapitałów hipotecznych i innych wpływami w bilansie nie wykazanymi;
- c) na opłacenie odsetków od kapitałów zhipotekowanych na realnościach przedsiębiorstwa;
- d) na ofiary, darowizny i inne cele, których wykonywanie przedsiębiorstwa nie wymaga i które nie są przeznaczone dla istniejących zakładów dobroczynnych;
- e) na opłacenie podatku dochodowego, który na zasadzie ustawy niniejszej przypada.

Strata poniesiona w pewnym roku i w roku następnym wykazana, potrącona być może z dochodu w tymże roku, lecz nie w latach późniejszych.

II.

Nie należy wciągać do sumy, służącej za podstawę opodatkowania a względnie potrącić trzeba z nadwyżek w bilansie wykazanych:

- a) zyski z lat poprzednich w bilansie wykazane;
- b) dochody z gruntów i budynków, w kwocie, która pozostanie po strąceniu wydatków na te realności poniesionych;
- c) płace stałe, jakoteż wynagrodzenia, które członkowie stowarzyszenia, dyrekeyi i rady nadzorczej otrzymują za usługi świadczone stowarzyszeniu;
- d) odsetki od kapitałów cudzych w przedsiębiorstwie użytych (z wyjątkiem przytoczonych w ustępie 3 c);
- e) części dochodu, z powodu zużycia inwentarza lub materiału obrotowego, albo z powodu strat wyjątkowych i innych, których przedsiębiorstwo doznało, odpisać się mające i te, które użyte zostają na utworzenie osobnych funduszy (na odpisanie, umorzenia, straty, zasoby itp.).

Fundusze te opodatkowane być mają dopiero wtedy, gdy i o ile użyte zostaną na cele wzmiankowane w ustępie 2 i 3, co jednak nigdy nie ma być rozumiane o rozkładzie kapitału zakładowego w razie rozwiązania stowarzyszenia.

Kosztów opędzanych temi funduszami nie wolno nigdy zamieszczać w ogólnym rachunku obrotu.

W razie, gdyby fundusze te były osobno umieszczone na procent, odsetki, które przyniosą, o ile nie będą użyte na pokrycie wydatków, ciężających na tychże funduszach stósownie do ich szczególnego przeznaczenia, wliczyć należy do wpływów rocznych;

- f) w kasach zaliczkowych, w §. 1, ustęp 2 wzmiankowanych, odsetki od kapitałów hipotecznych czynnych.

Jeżeli bilans nie wykazuje nadwyżek, wziąć należy tylko kwoty wzmiankowane w ustępie 3, potrącając kwoty wyłączyc się mające z przychodu i saldo strat.

§. 3.

Spółki zarobkowe i gospodarcze, jakoteż kasy zaliczkowe, w §. 1 wzmiankowane, nie podlegają podatkowi dochodowemu dopóty, dopóki ich dochód czysty, podług przepisów §. 2 obliczony, nie wynosi więcej nad 300 złotych.

Te, których czysty dochód wynosi więcej nad 300 złotych, opłacać mają podatku od pierwszego tysiąca trzy dziesiąte, od drugiego tysiąca pięć dziesiątych a dopiero od wyższych sum całkowitą kwotę podatku.

§. 4.

Te spółki zarobkowe i gospodarze, tudzież kasy zaliczkowe, do których §. 1 ustawy niniejszej ma być stosowany, są uwolnione od podatku zarobkowego.

§. 5.

Spółki i kasy zaliczkowe, w §. 1 wzmiankowane, wnieść mają corocznie do Władzy podatkowej I instancyi, najpóźniej w dni 14 po walnem zgromadzeniu, w każdym zaś razie aż do 30 czerwca każdego roku wyjaw czystego dochodu z roku poprzedniego.

Do wyjawnu dołączyć należy całkowity bilans, jakoteż zamknięcia rachunków i sprawozdania z czynności zatwierdzone przez walne zgromadzenie lub czynniki do tego upoważnione.

Spółki lub kasy zaliczkowe nowo założone przedstawiać mają władzom podatkowym swoje statuta. Władze te nie wymierzają tymczasowo podatku dochodowego, lecz tenże wzięty być ma na przepis na zasadzie wyjawnu podług ustępu 1.

§. 6.

Wszelkie inne przepisy ustawowe, dotyczące się podatku dochodowego, obecnie istniejące, pozostają nadal w mocy bez żadnej zmiany.

§. 7.

Ustawa niniejsza nabywa mocy od dnia ogłoszenia i ma być stosowana już do podatków wziąć się mających na przepis za rok 1880, jednak nie za lata poprzednie.

§. 8.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 27 grudnia 1880.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Sprostowania.

W Części XV Dziennika ustaw państwa z r. 1880, t. j. w ustawie o księgosuszu, zamieszczonej tamże pod L. 37 w §. 4 ustęp pierwszy, zamiast: „z okolic zapowietrzonych“ powinno być: „z okolic nie zapowietrzonych“ a w §. 38 tejże ustawy zamiast: „ustawy z dnia 29 lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 37)“ powinno być: „ustawy z dnia 29 lutego 1880 (bz. u. p. Nr. 35)“.

W Części XXXIII Dziennika ustaw państwa z r. 1880 w zamieszczonym tamże pod L. 92 rozporządzeniu ministerstwa skarbu z dnia 10 lipca 1880, a mianowicie w §. 3 zamiast: „w ilości siedmdziesiąt (70) od sta“ powinno być: „z dodaniem siedmdziesiąt (70) od sta“.

